

Стара книга.

(Разказъ).

Никола бѣше синъ на богатички родители. Той ходѣше редовно на училище и добрѣ се учеше.

Прѣзъ единъ есененъ день баща му умрѣ отъ тежката болестъ. Мѣсець слѣдъ това умрѣ и майка му. Никола остана сираче. Нѣмаше вече кой да се грижи за Никола. Напустна той училището. Да си изкарва хлѣба, Никола постъпи на занаятъ при единъ дърводѣлецъ.

Както въ училището, така и тука главното нѣщо за него бѣше да извърши добрѣ своята работа. Ето защо майсторътъ въ кратко врѣме обикна новия си ученикъ. За скоро врѣме Никола изучи занаята си. Той не забравѣше да прочита разни книжки за поука.

Една вечеръ, когато размисляше върху прочетеното въ една книга, той забѣлѣза, че въ стѣната на стаята му има едно долапче. Другъ пжтъ не бѣше виждалъ това долапче. То бѣше направено така, че едва можеше да се забѣлѣжи. Съ голѣмъ трудъ Никола отвори долапчето. Вътрѣ намѣри само една книга, много стара книга. Щомъ я разтвори отъ нея падна единъ голѣмъ пликъ. Върху плика бѣ написано: *За сина ми Никола.*

Сърдцето на Никола се разтупка, като си спомни за обичния си татко. Разтвори той плика съ разтреперани ржцѣ. Извади отъ него едно писъмце и нѣколко стотинъ лева книжни пари.